

Bielsko-Biała 23.01.2023r.

SKO V 428/323/2022

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu
w dniu 23 stycznia 2023r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
Członek : mgr Magdalena Szymańska-Słonec
Członek (spr) : mgr Magdalena Zarębska-Błyskal

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania [redacted]^[1] i [redacted]^[1] zam. [redacted]^[1] ul. [redacted]^[1]
[redacted]^[1] i [redacted]^[1] zam. [redacted]^[1] ul. [redacted]^[1] i [redacted]^[1]
[redacted]^[1] zam. [redacted]^[1] ul. [redacted]^[1] i [redacted]^[1]; zam. ul. [redacted]^[1]
[redacted]^[1] zam. [redacted]^[1] ul. [redacted]^[1] i [redacted]^[1]
zam. [redacted]^[1] ul. [redacted]^[1] i [redacted]^[1] zam. [redacted]^[1] ul.
[redacted]^[1] oraz [redacted]^[1] i [redacted]^[1] reprezentowanych przez
adw. [redacted]^[1]; oraz [redacted]^[1] i [redacted]^[1] reprezentowanych
przez adw. [redacted]^[1]; od decyzji Wójta Gminy Kozy z dnia 19.10.2022r.
KOS.6220.1.2022.ŁŻ w przedmiocie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny
oddziaływania na środowisko dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia pn. „Instalacja do
przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10t na dobę” na działce nr
5441/12 położonej w Kozach przy ul. Pod Grapą.

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych
kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 2018. poz.570), art. 138 § 2 Kodeksu postępowania
administracyjnego (Dz. U. Nr38 poz. 230 ze zm.) art. 71, art. 59 ust 1, art. 84 ust 1, art. 85 ust
2, art. 85 ust.4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i
jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na
środowisko (Dz.U.2022.poz.1029), § 3 ust 1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
10.września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko
(Dz.U.2019.poz.1839)

o r z e k a

**- uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania
organowi I instancji**

UZASADNIENIE

Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 19.10.2022r.
KOŚ.6220.1.2022.ŁŻ Wójt Gminy Kozy stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny
oddziaływania na środowisko dla realizacji przedsięwzięcia pn. „Instalacja do przetwarzania
odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10t na dobę” na działce nr 5441/12
położonej w Kozach przy ul. Pod Grapą. W uzasadnieniu decyzji organ przedstawił
szczegółowo przebieg postępowania, ustalając środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia
określił warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji w 16 punktach.

W odwołaniach złożonych od wymienionej decyzji podniesiono m.in. naruszenia prawa
materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy a mianowicie:

- naruszenie art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...) poprzez niewłaściwe zastosowanie i pominiecie że uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć, natomiast inwestycja jest już realizowana.
- naruszenie art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) poprzez jego niezastosowanie
- naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) poprzez zaniechanie stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego
- naruszenie art. 84 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) polegające na stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

W odwołaniu złożonym przez [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] reprezentowanych przez adw. [REDAKTOWANO] poza powyższym zarzucono również błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez organ I instancji iż najbliższa zabudowa jednorodzinna znajduje się ok. 100 m od inwestycji w kierunku zachodnim podczas gdy zabudowa mieszkaniowa znajduje się w mniejszej odległości od inwestycji i to nie tylko w kierunku zachodnim, ale też północnym i wschodnim.

Ponadto zarzucono naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na rozstrzygnięcie. Odwołujący wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i stwierdzenie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Jednocześnie wnoszą o wstrzymanie wykonania decyzji na podstawie art. 86e ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...).

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, że argumenty strony są zasadne i postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt. przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 kpa oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa. Realizacja tego obowiązku

obejmuje zatem obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego co do wszystkich okoliczności, z którymi przepisy wiążą określone skutki prawne, a następnie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 80 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie natomiast z treścią art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Należy przy tym podkreślić, że stosownie do przepisu art. 138 kpa organ odwoławczy nie może się ograniczyć do badania zgodności decyzji pierwszoinstancyjnej z prawem, ale powinien rozstrzygać sprawę merytorycznie, badając ją także z punktu widzenia celowości i prawidłowości rozstrzygnięcia. Podkreślić należy iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań przewidzianych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podlega rygorom przewidzianym w k.p.a. Może ona zatem zostać wydana dopiero po wszechstronnym i dokładnym wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W rozpatrywanej sprawie zgromadzony materiał dowodowy jest natomiast niepełny i niewystarczający do wydania decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie pn. „Instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10 t na dobę”.

Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 1 pkt. 62** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzająca brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinna zawierać omówienie informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Podstawową rolę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

Celem oceny oddziaływania na środowisko jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń środowiskowych na etapie planowania inwestycji oraz skali tych zagrożeń, a w ich wyniku przeciwdziałanie tym zagrożeniom lub ich ograniczanie oraz minimalizowanie negatywnych skutków realizacji planowanej inwestycji.

Raport oddziaływania przedsięwzięcia jest ważnym dokumentem, który te przewidywane potencjalne zagrożenia może wskazać. W rozpatrywanej sprawie organ orzekł nie nakładać

obowiązku jego sporządzenia ale przewidywanych zagrożeń i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia nie określił wystarczająco w decyzji.

W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja nie zawiera bowiem należytego uzasadnienia w kontekście art. 63 ust. 1 omawianej ustawy.

Podkreślić należy, że tym, co powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądza także treść art. 85 ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z treści tego przepisu wynika, że przy wydawaniu takiej decyzji muszą zostać spełnione wymagania wynikające z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do naruszenia skodyfikowanej w art. 7 kpa zasady dokonywania niezbędnych ustaleń tak, aby w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśnić stan faktyczny sprawy i pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa.

Przede wszystkim wskazać trzeba, iż organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach **po** stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Skutkiem braku zgodności lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a ocena w zakresie warunku koniecznego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, który to warunek stanowi zgodność przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, powinna być dokonana już na etapie wstępnym postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 22 lutego 2021r. II SA/Gl 78/21). Tak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12.07.2022r. III OSK 559/21: Bezwzględny i podstawowy obowiązkiem ciążącym na organie administracji publicznej prowadzącym postępowanie w sprawie określenia uwarunkowań środowiskowych dla danego przedsięwzięcia, co wynika z treści art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jest zbadanie zgodności planowanego przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o ile ten został uchwalony. Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zatem, w świetle art. 80 ust. 2 ustawy, podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast organ nie zbadał zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Naruszenie tego fundamentalnego warunku wydania decyzji środowiskowej prowadzić musi do uchylecia decyzji i konieczności ponownego rozpoznania z uwzględnieniem powyższego.

Kolejno Kolegium zwraca uwagę, iż uzasadnienie decyzji sprowadza się w dużej mierze do przedstawienia przebiegu postępowania i przytoczenia fragmentów karty informacyjnego bez odniesienia się organu co do twierdzeń tam zawartych. Natomiast w sytuacji, gdy organ stoi na stanowisku, iż brak jest obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, organy (prowadzące postępowanie główne środowiskowe) powinny dokonać obiektywnej, wyważonej, opartej na niekwestionowanym stanie faktycznym oceny KIP, jako dowodu zasadniczego, jak też ocenić inwestycję w kontekście wszystkich uwarunkowań wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy. Wynika to wprost z art. 6 kpa, zgodnie z którym organy administracji działają na podstawie przepisów prawa, zatem zobowiązane są orzekać, uwzględniając obowiązujący stan prawny (wyr. WSA w Białymstoku z dnia 16.09.2018r. II SA/Bk 921/17). Ponadto Kolegium zauważa, że do oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko służy m.in. raport – o tam powinny się znaleźć m.in. dane o emisji hałasu. Stąd też sporządzenia analiz, pomiarów przez inwestora (jak

to ma miejsce w rozpatrywanej sprawie), jest właściwie przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko, pomimo formalnego braku obowiązku jego przeprowadzenia.

Odnosząc się natomiast do wniosku Stron odwołujących o wstrzymanie wykonania decyzji Kolegium powołując się na treść art. 130 §1 kpa wskazuje, iż wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Ponadto zaskarżonej decyzji nie został nadany tryb natychmiastowego wykonania, co wyklucza stosowanie art. 86e ustawy.

Jednocześnie Kolegium nie podziela zarzuty Stron dotyczącego naruszenia art. 10 kpa oraz art. 3 ust. 1 pkt. 11 powoływanej ustawy. Powołując się na wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 06.10.2020r. II OSK 1379/18 podkreślić trzeba, iż „Jeżeli w sprawie, w której udział społeczeństwa w toku postępowania jest niezbędny, organy administracji publicznej zastosowały pozostałe formy podania informacji związanych z przebiegiem tego postępowania do publicznej wiadomości, nawet zaniechanie realizacji sposobu informowania społeczeństwa przewidzianego w art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. b i c ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko nie oznacza, że nie został spełniony obowiązek zapewnienia udziału społeczeństwa w tym postępowaniu. Wskazana ustawa nie zawiera normy prawnej stanowiącej, że każde naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu powinno skutkować bezwzględną eliminacją z obrotu prawnego wydanych rozstrzygnięć. Oznacza to, że ewentualne naruszenie zasad postępowania musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tzn. czy w konkretnej sprawie możliwość zapewnienia społeczeństwu udziału w postępowaniu rzeczywiście nie została zapewniona. Realizacji prawa do składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, o którym stanowi art. 29 ww. ustawy nie służy bezwzględne podawanie informacji do publicznej wiadomości **w każdej formie** określonej art. 3 pkt ust. 1 pkt 11 lit. a-d wskazanej ustawy, ale takie wypełnienie dyspozycji tej normy, które zapewni społeczeństwu realną możliwość uczestniczenia w postępowaniu”. Organ wypełnił dyspozycje art. 3 ust. 1 pkt. 11 umieszczając obwieszczenie o wszczęciu postępowania i zaskarżoną decyzję na BIP oraz tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Kozy. Należy Bezspornym jest, iż organ podejmując decyzję, w której m.in. zobowiązany jest uzasadnić w jaki sposób rozpatrzył uwagi i wnioski płynące od zainteresowanej społeczności. Jednakże w rozpatrywanej sprawie, jak wykazał organ takie wnioski nie wpłynęły.

Kolejno odpowiadając na zarzuty zawarte w odwołaniach wskazać trzeba, że orzecznictwie sądowoadministracyjnym potwierdza się dopuszczalność wydania decyzji środowiskowej już po zrealizowaniu przedsięwzięcia (por. wyroki NSA: z dnia 28 października 2016 r. sygn. akt [II OSK 764/16](#), z dnia 6 marca 2013 r. sygn. akt [II OSK 2147/11](#)), jak również w trakcie jego realizacji. Fakt, iż przedsięwzięcie już funkcjonuje nie uniemożliwia uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 06.03.2013r. II OSK 2147/11). Ponownie rozpatrując sprawę organ ustali i wskaże, czy przedsięwzięcie jest zrealizowane i funkcjonujące czy planowane.

Z uwagi na powyższe naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów procedury oraz biorąc pod uwagę, że konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania w szerszym zakresie decyzja podlega uchyleniu, a sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważa, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138

k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Należy wskazać, że zastrzeżenia tutejszego organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie dotyczą m.in. zaniechania oceny zgodności przedsięwzięcia z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzeczniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji

stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują:

01. Adw. [REDACTED] Kancelaria Adwokacka; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
(pełnom. [REDACTED])
- 02 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 03 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 04 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 05 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 06 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 07 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
08. [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 09 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 10 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 11 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 12 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 13 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
- 14 [REDACTED]⁽¹⁾; ul. [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾
15. Adw. [REDACTED] [REDACTED] Kancelaria Adwokacka MSDS LEGAL
SZCZOTKA SZCZYGIEŁ S.K.; ul. ul. Ks. Stojałowskiego 61/4A; [REDACTED]⁽¹⁾ [REDACTED]⁽¹⁾ -
[REDACTED]⁽¹⁾ (pełnom. [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED])
16. Wójt Gminy Kozy z aktami sprawy

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.

W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).

Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.

Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.

Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wniosek do Administratora danych.

Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.

Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.

Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.

Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.

Przypisy wyłączenia jawności:

- ^[1] Prywatność osoby fizycznej - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).